

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: C. Roșca)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

Î N C H E I E R E

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nicolae Daniliuc,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Daniliuc
împotriva Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea
încălțării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei și repararea
prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin
care a fost respins apelul declarat de Nicolae Daniliuc și a fost menținută hotărârea
din 23 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru

c o n s t a t ă :

La 24 ianuarie 2018, Nicolae Daniliuc a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la constatarea încălțării dreptului
la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că la 25 mai 2017 a depus în Judecătoria
Chișinău, sediul Buiucani o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului
Justiției al RM cu privire la constatarea încălțării dreptului la judecarea în termen
rezonabil a cauzei, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor suportate
pentru restabilirea dreptului încălțat.

A menționat că conform art. 4 alin. (4) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011
privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălțarea dreptului la
judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen
rezonabil a hotărârii judecătorești, cererea de chemare în judecată se examinează
de către instanța de judecată sesizată în cel mult 3 luni de la depunerea ei.

Astfel, a menționat că instanța de judecată a examinat cererea sa de chemare
în judecată tocmai la 23 ianuarie 2018, încălțând termenul legal de examinare a
acesteia, fiindu-i încălțat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei.

Reclamantul a solicitat constatarea încălțării dreptului său la judecarea în
termen rezonabil a cauzei și încasarea din contul bugetului de stat în beneficiul său
a sumei de 50 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de asistență
juridică în sumă de 6 000 de lei.

Prin hotărârea din 23 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru
acțiunea lui Nicolae Daniliuc a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 21 mai 2018 și la 03 iulie 2018, Nicolae Daniliuc a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe și a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Prin decizia din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Nicolae Daniliuc și a fost menținută hotărârea din 23 Aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 18 octombrie 2018, Nicolae Daniliuc a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, prin care a solicitat casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că consideră neîntemeiată și ilegală decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece instanțele de judecată au examinat superficial cauza, fără a reține spre examinare argumentele și probele prezentate în susținerea acțiunii, precum și au aplicat și interpretat eronat normele de drept material, aplicabile speței.

Au reiterat în susținerea recursului motive de fapt și de drept similare celor invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 23 mai 2018, dar date care ar confirma recepționarea deciziei motivate de către recurent la actele cauzei lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 04 octombrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Nicolae Daniliuc, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Nicolae Daniliuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Nicolae Daniliuc.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Nicolae Daniliuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat